

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2016. szeptember 15.*

„Dömping — Argentínából származó biodízel-behozatal — Végleges dömpingellenes vám — Megsemmisítés iránti kereset — Közvetlen érintettség — Személyében való érintettség — Elfogadhatóság — Az 1225/2009/EK rendelet 2. cikkének (5) bekezdése — Rendes érték — Előállítási költségek”

A T-111/14. sz. ügyben,

az **Unitec Bio SA** (székhelye: Buenos Aires [Argentína], képviselik: J.-F. Bellis, R. Luff és G. Bathory ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek kezdetben: S. Boelaert és B. Driessen, később: H. Marcos Fraile, meghatalmazotti minőségben, segítők: R. Bierwagen és C. Hipp ügyvédek)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Bizottság** (képviselek: M. França és A. Stobiecka-Kuik, meghatalmazotti minőségben)

és

a **European Biodiesel Board (EBB)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: O. Prost és M.-S. Dibling ügyvédek)

beavatkozó felek,

az EUMSZ 263. cikkén alapuló, az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. november 19-i 1194/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL 2013. L 315., 2. o.) a felperesre dömpingellenes vámot kivető részében való megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: G. Berardis elnök, Czucz O. (előadó) és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2015. október 28-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei és a megtámadott rendelet

- 1 A felperes az Unitec Bio SA argentin biodízelgyártó társaság.
- 2 A hagyományos dízelüzemanyaghoz hasonló alternatív tüzelőanyagnak minősülő biodízelt az Európai Unión belüli előállítása mellett jelentős mennyiségben importálják is az Unióba. Argentínában a biodízelt elsősorban szójababból és szójababolajból (a továbbiakban együttesen: fő nyersanyagok) állítják elő.
- 3 Miután az Unión belüli teljes biodízelgyártás több mint 60%-át képviselő gyártók nevében a European Biodiesel Board (Európai Biodízel Tanács, EBB) 2012. július 17-én panaszt nyújtott be, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o., a továbbiakban: alaprendelet) 5. cikkével összhangban az Európai Bizottság 2012. augusztus 29-én közzétette az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2012. C 260., 8. o.).
- 4 A dömping és a kár vizsgálata a 2011. július 1-jétől a 2012. június 30-ig terjedő időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) vonatkozott. A kár felmérése szempontjából fontos tendenciák vizsgálata a 2009. január 1-je és a vizsgálati időszak vége közötti időszakot foglalta magában.
- 5 Az argentin exportáló gyártók nagy számára tekintettel a szóban forgó vizsgálat keretében a Bizottság egy három exportáló gyártóból/gyártói csoportból álló mintát választott ki az érintett termék Unióba irányuló exportjának legnagyobb reprezentatív volumene alapján. A felperes nem került bele a mintába.
- 6 2013. május 27-én a Bizottság elfogadta az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 490/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 141., 6. o., a továbbiakban: ideiglenes rendelet). Ebben a rendeletben a Bizottság többek között megállapította, hogy az Argentínából származó biodízel dömpingelt behozatal alá tartozott, ami kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, továbbá úgy vélte, hogy az említett behozattal szembeni dömpingellenes vám elfogadása az Unió érdekét szolgálja.
- 7 Ami a dömpingkülönbség kiszámítását, és konkrétan Argentína vonatkozásában a hasonló termék rendes értékének meghatározását illeti, a Bizottság úgy vélte, hogy a belföldi értékesítésekre nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretén belül került sor, mivel az argentin biodízelpiac államilag szigorúan szabályozott. Következésképpen a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének alkalmazásáról határozott, amely szerint ha a terméket nem a szokásos kereskedelmi forgalomban értékesítik, akkor létre kell hozni e termék rendes értékét, vagyis azt a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség észszerű összegének az alapján, vagy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők.
- 8 Az Argentínából származó biodízel előállítási költségeit illetően a Bizottság rámutatott arra, hogy az EBB állítása szerint a vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő előállítási költségek nem tükrözték megfelelő módon a biodízel előállítási költségeit. Ezen állítás

keretében az argentin differenciált exportvámrendszerre (a továbbiakban: TDE-rendszer) utaltak, amely a panaszosok szerint torzulást okozott a fő nyersanyagok árában. Mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e szakaszban még nem rendelkezett elegendő információval az említett állítás minél megfelelőbb kezeléséhez, úgy döntött, hogy a biodízel rendes értékét az említett nyilvántartásokban szereplő előállítási költségek alapján számítja ki, azzal, hogy e kérdés alaposabb megvizsgálására a vizsgálat végső szakaszában kerül sor.

- 9 2013. november 19-én az Európai Unió Tanácsa elfogadta az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1194/2013/EU végrehajtási rendeletet (HL 2013. L 315., 2. o., a továbbiakban: megtámadott rendelet).
- 10 Először is, ami Argentína vonatkozásában a hasonló termék rendes értékét illeti, a Tanács megerősítette az ideiglenes rendelet azon következtetését, amely szerint ezt az értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján kell kiszámítani, mivel az argentin biodízelpiac államilag szigorúan szabályozott (a megtámadott rendelet (28) preambulumbekzdése).
- 11 Az előállítási költségek tekintetében a Tanács elfogadta a Bizottság azon javaslatát, miszerint módosítani kell az ideiglenes rendelet következtetéseit, és figyelmen kívül kell hagyni a fő nyersanyagoknak az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése szerinti vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártók nyilvántartásaiban feltüntetett költségeit. A Tanács szerint ezek az adatok nem tükrözték megfelelő módon a biodízel előállításával kapcsolatban Argentínában felmerülő költségeket, mivel a TDE-rendszer torzulást idézett elő a fő nyersanyagok argentin hazai piaci árában. A Tanács ezeket az adatokat az Argentin Mezőgazdasági Minisztérium által a vizsgálati időszakban a FOB-paritású (költségmentesen a hajóra rakva) export vonatkozásában közzétett szójabab-referenciaárak átlagával (a továbbiakban: referenciaár) helyettesítette (a megtámadott rendelet (35)–(40) preambulumbekzdése).
- 12 Másodszor, az ideiglenes rendeletben szereplő megállapítások többségét megerősítve a Tanács megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében vett jelentős kár érte (a megtámadott rendelet (105)–(142) preambulumbekzdése), valamint hogy e kárt az Argentínából származó biodízel dömpingelt behozatala okozta (a megtámadott rendelet (144)–(157) preambulumbekzdése). Ezzel összefüggésben a Tanács megállapította, hogy más tényezők – így többek között az uniós gazdasági ágazat által folytatott importtevékenység (a megtámadott rendelet (151)–(160) preambulumbekzdése), az uniós gazdasági ágazat alacsony kapacitáskihasználása (a megtámadott rendelet (161)–(171) preambulumbekzdése) és egyes tagállamokban a hulladékolajból előállított biodízel kétszeres beszámításának rendszere (a megtámadott rendelet (173)–(179) preambulumbekzdése) – sem törték meg az okozati összefüggést.
- 13 Harmadszor, a Tanács megerősítette, hogy a szóban forgó dömpingellenes intézkedések elfogadása továbbra is az Unió érdekét szolgálja (a megtámadott rendelet (190)–(201) preambulumbekzdése).
- 14 A megállapított dömpingkülönbözetre és az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár nagyságára tekintettel a Tanács többek között úgy határozott, hogy az ideiglenes rendelet szerinti ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni (a megtámadott rendelet (228) preambulumbekzdése és 2. cikke), valamint hogy végleges dömpingellenes vámot kell kivetni az Argentínából származó biodízel behozatalára (a megtámadott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése).

- 15 A megtámadott rendelet 1. cikkének (2) bekezdése az argentin behozatal tekintetében a következőképpen állapítja meg az érintett termék esetében alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételeket:

Vállalat	Vámtétel EUR/tonna nettó tömeg	TARIC-kiegészítő kód
Aceitera General Deheza S. A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S. A., Buenos Aires	216,64	B782
Louis Dreyfus Commodities S. A., Buenos Aires	239,35	B783
Molinos Río de la Plata S. A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A. F. I. C. I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S. A. I. C., Avellaneda	245,67	B784
Egyéb együttműködő vállalatok: Cargill S. A. C. I., Buenos Aires; Unitec Bio S. A., Buenos Aires; Viluco S. A., Tucuman	237,05	B785
Minden más vállalat	245,67	B999

- 16 Az EBB által benyújtott másik panasz nyomán a Bizottság a dömpingellenes eljárással párhuzamosan szubvencióellenes eljárást is lefolytatott az Argentínából és Indonéziából származó biodízel Unióba történő behozatalára vonatkozóan. Miután ezt a panaszt a 2013. október 7-i levéllel visszavonták, az említett eljárást végleges vámok kivetése nélkül szüntették meg az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszüntetéséről, valamint az ilyen behozatok nyilvántartásba vételének elrendeléséről szóló 330/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. november 25-i 1198/2013/EU bizottsági rendelettel (HL 2013. L 315., 67. o.).

Az eljárás és a felek kérelmei

- 17 A Törvényszék Hivatalához 2014. február 17-én benyújtott keresetlevelében a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 18 2014. június 2-án a Tanács ellenkérelmet terjesztett elő. A felperes a választ 2014. augusztus 6-án, a Tanács pedig a viszonzást 2014. október 21-én nyújtotta be.
- 19 A Törvényszék Hivatalához 2014. május 13-án, illetve 2014. június 2-án benyújtott beadványával a Bizottság, illetve az EBB kérelmezte, hogy a jelen eljárásban beavatkozóként részt vehessen a Tanács kérelmeinek támogatása végett. A Törvényszék kilencedik tanácsának elnöke a 2014. július 17-i, illetve 2014. szeptember 22-i végzésével engedélyezte e beavatkozásokat. A beavatkozók a megadott határidőn belül előterjesztették beadványaikat, a többi fél pedig a megadott határidőn belül benyújtotta az azokra tett észrevételeit.
- 20 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (kilencedik tanács) az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott.
- 21 A 2015. szeptember 30-i végzéssel az eljárás szóbeli szakaszának lefolytatása céljából egyesítették a jelen ügyet a T-112/14. sz. Molinos Río de la Plata kontra Tanács, a T-113/14. sz. Oleaginosa Moreno Hermanos kontra Tanács, a T-114/14. sz. Vicentin kontra Tanács, a T-115/14. sz. Aceitera General Deheza kontra Tanács, a T-116/14. sz. Bunge Argentina kontra Tanács, a T-117/14. sz. Cargill kontra

Tanács, a T-118/14. sz. LDC Argentina kontra Tanács és a T-119/14. sz. Carbio kontra Tanács ügyel. A Törvényszék a 2015. október 28-án tartott tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.

- 22 A Törvényszék (kilencedik tanács) a pervezető intézkedések keretében tájékoztatást kért a felektől, és felhívta őket az egyéb felek által adott válaszokra vonatkozó észrevételeik benyújtására.
- 23 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a felperest érintő részében semmisítse meg a megtámadott rendeletet;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 24 A Tanács, amelyet a Bizottság és az EBB támogat, azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, másodlagosan pedig mint megalapozatlant;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Az elfogadhatóságról

- 25 A Tanács – anélkül hogy a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 114. cikke szerinti alakszerű elfogadhatatlansági kifogást emelne – vitatja a kereset elfogadhatóságát. Lényegében arra hivatkozik, hogy a felperes az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján nem jogosult megsemmisítés iránti keresetet indítani. Mivel a felperes nem tartozik a kiválasztott mintába (lásd: fenti 5. pont), a megtámadott rendelet nem azonosítja őt kellőképpen, amennyiben csak az „[e]gyéb együttműködő vállalatok” között említi, a dömpingszámítást pedig nem a felperes üzleti tevékenységére vonatkozó adatokra alapították. A felperes közigazgatási eljárásban való részvétele csak közvetett jellegű volt, így az önmagában nem elégséges a felperes egyéni érdekének alátámasztására. Ezenfelül a felperes nem bizonyította, hogy őt a megtámadott rendelet személyében érinti bizonyos sajátos és őt minden más személytől megkülönböztető jellemzői folytán.
- 26 E tekintetben előjáróban megjegyzendő, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében „[b]ármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket”.
- 27 A jelen esetben a Törvényszék célszerűnek tartja annak előzetes megvizsgálását, hogy a megtámadott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül és személyében érinti-e a felperest.
- 28 A Tanács nem vitatja, hogy a megtámadott rendelet közvetlenül érinti az említett társaságot. A tagállamok vámhatóságainak ugyanis – anélkül, hogy bármilyen mérlegelési mozgástérrel rendelkeznének – be kell szedniük a megtámadott rendeletek által kiterjesztett vámokat.
- 29 A felperes személyében való érintettsége tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy egy természetes vagy jogi személy csak akkor hivatkozhat arra, hogy személyében érintett, ha a szóban forgó jogi aktus őt bizonyos sajátos jellemzői miatt, vagy egy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán érinti (1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 197. és 223. pont).

- 30 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet 1. cikke tonnánként 237,05 euró összegű egyedi végleges dömpingellenes vámot vet ki a felperesre, és őt kifejezetten megemlíti.
- 31 A Tanács által hivatkozottakkal ellentétben ez a körülmény önmagában elegendő a felperes személyében való érintettségének megállapításához (lásd ebben az értelemben: 2001. február 15-i Nachi Europe ítélet, C-239/99, EU:C:2001:101, 22. pont).
- 32 Mivel a felperest a megtámadott rendelet közvetlenül és személyében érinti, a Tanács által hivatkozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 33 Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.
- 34 Az első és a második jogalappal a felperes vitatja a Tanács azon eljárását, amellyel – a főbb nyersanyagok árában a TDE-rendszer által kiváltott torzulás miatt – figyelmen kívül hagyta az említett nyersanyagoknak a vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségeit, és azokat referenciaárral helyettesítette. Az első jogalap keretében a felperes arra hivatkozik, hogy ez az eljárás nincs összhangban az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első és második albekezdésével. A második jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy ez az eljárás nem felel meg a GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodásnak (HL 1994. L 336., 103. o.).
- 35 A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdését azzal, hogy okozati összefüggést állapított meg az Argentínából származó biodízel vizsgálat tárgyát képező behozatala és az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár között.
- 36 Az első jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdését azzal, hogy nem vette figyelembe az érintett argentin exportáló gyártóknál ténylegesen felmerülő, a fő nyersanyagokkal kapcsolatos költségeket, mivel az említett nyersanyagoknak a vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártók nyilvántartásaiban megjelölt ára mesterségesen alacsony volt. A szerint Argentínában nem szabályozott a fő nyersanyagok ára. Ezeket az árakat a gyártók szabadon határozzák meg, és azok nem alacsonyabbak az exportra értékesített nyersanyagok áránál. A Tanács és a Bizottság (a továbbiakban együttesen: intézmények) által az említett nyersanyagok költségének meghatározására alkalmazott megközelítés abban áll, hogy az említett nyilvántartásokban megjelölt argentin árhoz hozzáadja az exportvámot. Mindenesetre még annak feltételezése esetén is, hogy a TDE-rendszer torzítja e nyersanyagok hazai árát, az intézmények nem bizonyították, hogy e nyilvántartások nem tükrözik megfelelő módon e nyersanyagok költségeit, és hogy ezért azok az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyhatók.
- 37 A Tanács, amelyet a Bizottság és az EBB támogat, azt állítja, hogy a jelen esetben az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének alkalmazása azon alapul, hogy a fő nyersanyagok argentin piacon való értékesítésére nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretén belül került sor. A TDE-rendszer torzulást váltott ki az argentin biodízelgyártók előállítási költségeiben, amit a hazai és a nemzetközi ár közötti jelentős eltérés bizonyít, és emiatt e költségek kiigazításához kell folyamodni. A vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártók nyilvántartásai nem képezhetnék a rendes érték kiszámításának alapját, ha az említett nyilvántartások nem tükröznék megfelelő módon a vizsgálat tárgyát képező termék előállításával összefüggő költségeket. Az árak szabályozottsága csak egyike azoknak az érveknek, amelyek alapján a vizsgálat keretében igazolható, hogy e nyilvántartások nem tükrözik megfelelő módon a költségeket. Az intézmények által felhasznált adatok, vagyis a szójabab vizsgálati időszak alatti, a nemzetközi árszinteket tükröző referenciaára megbízható forrást képez.

- 38 A jelen esetben hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott rendeletben a hasonló termék rendes értékének meghatározása keretében az intézmények nem a fő nyersanyagoknak a vizsgálat alatt álló vállalkozások könyvelésében megjelölt áraitra hivatkozással számították ki az említett nyersanyagok előállításával kapcsolatos költségeket, hanem – amint az különösen az említett rendelet (29) és azt követő preambulumbekzdéseiből kiderül – figyelmen kívül hagyták ezeket az árakat, és azokat az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése alapján referenciaárakkal helyettesítették.
- 39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében, ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, az említett termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség észszerű összegének az alapján, vagy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők. Ugyanez a rendelkezés kifejti, hogy az érintett termékre vonatkozóan – az első albekezdés értelmében – sajátos piaci helyzet fennállása többek között akkor állapítható meg, ha az árak mesterségesen alacsonyak, ha jelentős volumenű barterkereskedelmet folytatnak, vagy ha nem kereskedelmi jellegű feldolgozásról szóló megállapodások vannak érvényben.
- 40 Ezenfelül az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első albekezdéséből kitűnik, hogy ha a hasonló termék rendes értékének kiszámítására az említett rendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban kerül sor, akkor az előállítási költségek kiszámítása rendszerint a vizsgálat alatt álló fél által nyilvántartott adatok alapján történik, feltéve hogy azok összhangban vannak az adott ország általánosan elfogadott számviteli elveivel, és bizonyítást nyer, hogy a nyilvántartott adatok megfelelő módon tükrözik az érintett termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket.
- 41 Az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdése alapján, ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket kiigazítják vagy az ugyanabban az országban működő más gyártók vagy exportőrök költségei alapján, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján állapítják meg.
- 42 Az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése első és második albekezdésének célja az, hogy az említett termék rendes értékének kiszámításához kiválasztott hasonló termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek tükrözzék azokat a kiadásokat, amelyeket a gyártó az exportáló ország belső piacán viselt volna.
- 43 Egyébiránt az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése első albekezdésének megfogalmazásából kitűnik, hogy a vizsgálat alatt álló fél nyilvántartásai elsődleges tájékoztatói forrásként szolgálnak a hasonló termék előállítási költségeinek megállapításához, valamint hogy főszabály szerint az említett nyilvántartásokban szereplő adatokat kell felhasználni, amelyek kiigazítására vagy más megfelelő adatokkal való helyettesítésére csak kivételesen kerül sor.
- 44 Figyelemmel az említett azon elvre, amely szerint az általános szabálytól való eltérést vagy az alóli kivételt megszorítóan kell értelmezni (lásd: 2013. szeptember 19-i Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ítélet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a felpereshez hasonlóan meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése szerinti kivételi rendszert megszorítóan kell értelmezni.

- 45 A jelen esetben a felperes – anélkül hogy megkérdőjelezné az intézményeket arra indító okokat, hogy a hasonló termék rendes értékét az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésével összhangban számítsák ki – vitatja az ugyanezen rendelet 2. cikke (5) bekezdésének alkalmazását, amely alapján az említett számítás keretében az intézmények nem a fő nyersanyagoknak a vizsgálat alá vont társaságok nyilvántartásaiban szereplő áaira támaszkodtak.
- 46 A megtámadott rendeletben az intézmények nem hivatkoztak arra, hogy a vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártóknak – a felpereséhez hasonló – nyilvántartásai nem feleltek meg az Argentínában általánosan elfogadott számviteli elveknek. Ezzel szemben azt állították, hogy az említett nyilvántartások nem tükrözték megfelelő módon a fő nyersanyagokkal kapcsolatos költségeket.
- 47 Amint ugyanis a megtámadott rendelet (29)–(42) preambulumbekzdéséből kitűnik, az intézmények úgy vélték, hogy a TDE-rendszer – amennyiben az a fő nyersanyagok, illetve a biodízel vonatkozásában különböző exportvámokat alkalmazott – az említett nyersanyagok árának torzulását váltotta ki, mivel e rendszer mesterségesen leszorította a fő nyersanyagok árát az argentin piacon.
- 48 A 2013. február 7-i Acron és Dorogobuzh kontra Tanács ítélet (T-235/08, nem tették közzé, EU:T:2013:65) alapján az intézmények a megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdésében arra hivatkoztak, hogy amikor a fő nyersanyagárak olyan szabályozás alá esnek, amely az árakat a hazai piacon mesterségesen alacsonyban tartja, feltételezhető, hogy az érintett termék előállítás költsége e torzulás hatással van. E körülmények között a vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő adatok nem tekinthetők megfelelőnek, és következésképpen azokat ki kell igazítani.
- 49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2013. február 7-i Acron és Dorogobuzh kontra Tanács ítélet (T-235/08, nem tették közzé, EU:T:2013:65) 44. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy mivel az orosz szabályozás értelmében rendkívül alacsony áron kellett szolgáltatni a földgázt az érintett exportáló gyártók számára, az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben az érintett termék előállítás költsége a gázár miatt torzult az orosz belső piacon, mivel ezen árat nem a piaci viszonyok határozták meg. A Törvényszék megítélése szerint ezért az intézmények jogosan vonhatták le azt a következtetést, hogy az említett ítélet alapjául szolgáló ügy felperesei által vezetett nyilvántartások egyik elemét nem lehetett megfelelőnek tekinteni, és ezért azt ki kellett igazítani olyan piacok más információforrásaira támaszkodva, amelyeket reprezentatívabbnak tekintettek.
- 50 Ugyanakkor, amint arra a felperes jogosan hivatkozik, a 2013. február 7-i Acron és Dorogobuzh kontra Tanács ítélet (T-235/08, nem tették közzé, EU:T:2013:65) alapjául szolgáló ügyben szóban forgó helyzettel ellentétben az iratokból nem tűnik ki az, hogy Argentínában közvetlenül szabályoznák a fő nyersanyagok árát. Az intézmények által hivatkozott TDE-rendszer ugyanis mindössze eltérő vámtételeket alkalmaz a fő nyersanyagok, illetve a biodízel exportvámja tekintetében.
- 51 Ugyanakkor az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése szerinti kivétel alkalmazását nem zárja ki önmagában az, hogy Argentínában a TDE-rendszer nem szabályozza közvetlenül a fő nyersanyagok árát.
- 52 Az intézményekhez hasonlóan ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése második albekezdésének megfelelő rendelkezést a 384/96 rendelet módosításáról szóló, 2002. november 5-i 1972/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 305., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 132. o.) illesztette be a korábbi alaprendeletbe, azaz az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletbe (HL 1996. L 56., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.).

- 53 Márpedig az 1972/2002 rendelet (4) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése második albekezdésének megfelelő rendelkezés beillesztése arra irányult, hogy útmutatást adjon arra vonatkozólag, hogy mi a teendő akkor, ha a nyilvántartások nem tükrözik megfelelően a vizsgált termék gyártásával és eladásával kapcsolatos költségeket, különösen akkor, ha egy sajátos piaci helyzet következtében a hasonló termék értékesítése nem tesz lehetővé megfelelő összehasonlítást. Ilyen esetben ugyanezen preambulumbekzdés értelmében a megfelelő adatoknak olyan forrásokból kell származniuk, amelyeket „ilyen torzulások” nem befolyásolnak.
- 54 Az 1972/2002 rendelet (4) preambulumbekzdése ezért az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése alkalmazásának lehetőségéről rendelkezik, különösen abban az esetben, ha a hasonló termék értékesítése valamely torzulás miatt nem tesz lehetővé megfelelő összehasonlítást. E rendelkezésből emellett kitűnik, hogy ilyen helyzet fordulhat elő többek között sajátos piaci helyzet fennállása esetén, amelyről az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének az érintett termék mesterségesen alacsony árára vonatkozó második albekezdése is említést tesz, anélkül azonban, hogy az ilyen típusú helyzetet azokra az esetekre korlátozná, amikor az exportáló állam közvetlenül szabályozza a hasonló termék vagy e termék fő nyersanyagainak az árát.
- 55 Ezzel szemben észszerűen nem állítható, hogy az exportáló állam hatóságainak minden olyan intézkedése, amely befolyásolhatja a fő nyersanyagok és ezáltal az érintett termék árát, olyan torzulást válthat ki, amelyre hivatkozva a hasonló termék rendes értékének kiszámításakor figyelmen kívül lehetne hagyni a vizsgálat alatt álló fél nyilvántartásaiban szereplő árakat. Amint arra ugyanis a felperes jogosan hivatkozik, ha figyelembe lehetne venni az exportáló ország hatóságainak minden olyan intézkedését, amely akár minimális befolyást is gyakorolhat a fő nyersanyagok árára, úgy ez megfoszthatná a hatékony érvényesülésétől az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első albekezdésében kimondott azon elvet, amely szerint az említett nyilvántartások elsődleges tájékoztatói forrásként szolgálnak a hasonló termék előállítási költségeinek meghatározásához.
- 56 Ezért az exportáló ország hatóságainak intézkedése nyomán az intézmények csak akkor hagyhatják figyelmen kívül a nyersanyagoknak a vizsgálat alatt álló felek nyilvántartásaiban szereplő árát a hasonló termék rendes értékének kiszámításakor, ha az intézkedés az említett nyersanyagok árának észrevehető torzulását váltja ki. Az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésében szereplő – a jelen esetben szóban forgóhoz hasonló helyzetben ezen adatok valamely más, megfelelő alapokon nyugvó költséggel való helyettesítését lehetővé tevő – kivételi rendszer ettől eltérő értelmezése aránytalanul sérthetné azon elvet, amely szerint az említett nyilvántartások elsődleges tájékoztatói forrásként szolgálnak az említett termék előállítási költségeinek meghatározásához.
- 57 Ezenfelül ami az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése első albekezdésének alkalmazását igazoló elemek fennállására vonatkozó bizonyítási terhet illeti, meg kell állapítani, hogy az intézményeknek – amikor úgy ítélik meg, hogy a vizsgálat alá vont fél nyilvántartásaiban szereplő előállítási költségeket figyelmen kívül kell hagyni, és azokat egy megfelelőnek ítélt másik árral kell helyettesíteni – olyan bizonyítékokra vagy legalábbis ténykörülményekre kell támaszkodniuk, amelyek lehetővé teszik azon tényező fennállásának a megállapítását, amely alapján a kiigazítást elvégzik (lásd analógia útján: 2009. március 10-i Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP kontra Tanács ítélet, T-249/06, EU:T:2009:62, 180. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 Ezért abban az esetben, ha – figyelemmel arra, hogy a kivételi rendszer hatálya kiterjed arra az eljárásra, amikor a hasonló termék rendes értékének számításakor figyelmen kívül hagyják az említett terméknek a vizsgálat alá vont felek nyilvántartásaiban szereplő előállítási költségeit (lásd: fenti 44. pont) – az intézmények által hivatkozott torzulás nem a torzulás forrását képező állami intézkedés – mint a 2013. február 7-i Acron és Dorogobuzh kontra Tanács ítélet (T-235/08, nem tették közzé, EU:T:2013:65) alapjául szolgáló ügyben –, hanem az említett intézkedés várható piaci hatásainak közvetlen következménye, akkor az intézményeknek részletes magyarázatot kell adniuk a szóban forgó piac működéséről, valamint bizonyítaniuk kell ezen intézkedésnek az említett piacon gyakorolt konkrét hatásait, anélkül hogy e tekintetben egyszerű feltételezésekre támaszkodnának.

- 59 E megfontolások fényében kell megvizsgálni, hogy az intézmények jogilag megfelelő módon bizonyították-e, hogy a jelen esetben teljesülnek azok a feltételek, amelyek alapján a hasonló termék rendes értékének kiszámításakor figyelmen kívül hagyhatók a fő nyersanyagoknak a vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő árai.
- 60 Először is, ami a fő nyersanyagok árát érintő torzulás forrásaként megjelölt argentin hatósági intézkedést illeti, amelyről többek között a megtámadott rendelet (29) preambulumbekzdése tesz említést, arról a TDE-rendszerről van szó, amely eltérő vámtételeket állapít meg a fő nyersanyagok, illetve a biodízel vonatkozásában. Az említett rendelet (35) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a vizsgálati időszak alatt a biodízel exportját 20%-os nominális vám terhelte, ami ténylegesen 14,58%-os mértéknek felelt meg, míg ugyanezen időszak alatt a szójabab, illetve a szójababolaj exportjára 35%-os, illetve 32%-os mértékű exportvám volt alkalmazandó.
- 61 Másodsor, a Tanács a megtámadott rendelet (30) preambulumbekzdésében a TDE-rendszer hatásait illetően különösen arra hivatkozott, hogy egy részletesebb vizsgálat rámutatott, hogy az említett rendszer az argentin piacon valóban mesterségesen leszorítja a fő nyersanyagok árait.
- 62 Jóllehet ezzel összefüggésben a Tanács a megtámadott rendelet (68) preambulumbekzdésében az Indonéziában alkalmazott TDE-rendszer hatásai kapcsán rámutatott arra, hogy az említett rendszer korlátozza a fő nyersanyagok exportlehetőségeit, így a hazai piacon nagyobb mennyiségű ilyen nyersanyag áll rendelkezésre, ami leszorítja azok árát az említett piacon, meg kell állapítani, hogy az említett rendeletben nem bizonyították, hogy a fő nyersanyagok, illetve a biodízel exportvámja tekintetében eltérő vámtételeket alkalmazó rendszer milyen mértékben váltotta ki e nyersanyagok árának észrevehető torzulását az argentin piacon.
- 63 A megtámadott rendelet (37) preambulumbekzdésében a Tanács megállapította, hogy a fő nyersanyagok hazai, illetve nemzetközi árai ugyanazokat a tendenciákat követték, valamint hogy az említett árak közötti különbség megegyezett a nyersanyagokra kirótt exportvámval. Az említett rendelet (38) preambulumbekzdésében a Tanács kifejtette, hogy Argentínában a biodízelyártók által használt fő nyersanyagok hazai ára mesterségesen alacsonyabb a nemzetközi árnál, amit a TDE-rendszer okozta torzulás idéz elő. Ugyanakkor a Tanács – miután annak megállapítására szorított, hogy a fő nyersanyagok hazai, illetve nemzetközi ára közötti különbség lényegében az utóbbi esetében felmerülő exportvámval egyezett meg –, nem bizonyította azokat a hatásokat, amelyeket az említett nyersanyagok vámmértéke, illetve a biodízel vámmértéke közötti különbség önmagában gyakorolhatott az említett nyersanyagok árára az argentin piacon. Az e rendelet (37) preambulumbekzdésében szereplő megállapítás ugyanis legfeljebb arra enged következtetni, hogy az exportvám bevezetése bizonyos hatásokat gyakorolhatott a fő nyersanyagok árára, ugyanakkor annak alapján nem vonható le olyan hatásokkal kapcsolatos következtetés, amelyeket az említett nyersanyagok vámmértéke, illetve a biodízel vámmértéke közötti különbség önmagában gyakorolhatott az említett nyersanyagok árára az argentin piacon.
- 64 A Tanács által a megtámadott rendelet (39) és (42) preambulumbekzdésében kifejtettek alapján, miszerint az érintett társaságok nyilvántartásaiban szereplő fő nyersanyagok árait referenciaárral, vagyis azzal az árral helyettesítették, amelyen e társaságok a belső piacon e nyersanyagokat a torzulás hiányában vásárolhatták volna meg, szintén nem vonható le olyan hatásokkal kapcsolatos következtetés, amelyeket az említett nyersanyagok vámmértéke, illetve a biodízel vámmértéke közötti különbség önmagában gyakorolhatott az említett nyersanyagok árára az említett piacon. Amennyiben e preambulumbekzdéseket annak Tanács általi megállapításaként kell értelmezni, hogy a vám mértékében mutatkozó ilyen különbség hiányában a fő nyersanyagok ára e piacon megegyezett volna a referenciaárral, elegendő rámutatni arra, hogy ezt sem a megtámadott rendeletben, sem a Törvényszék előtti eljárás keretében nem bizonyították.

- 65 Ami az intézmények által a Törvényszék előtti eljárás során hivatkozott gazdasági tanulmányokat illeti, meg kell jegyezni, hogy azok alapján kétségtelenül megállapítható, hogy az exportvámok a belső piaci árral összehasonlítva a vámmal terhelt termék exportárának emelkedéséhez, továbbá az említett termék exportmennységének csökkenéséhez vezetnek, és lenyomják e termék árát a hazai piacon. E tanulmányok alapján az is megállapítható, hogy egy olyan exportvámrendszer, amely magasabb terheket ró a fő nyersanyagokra, mint az értékesítési piac termékeire, a hazai feldolgozó gazdasági ágazatokat védi és részesíti előnyben azáltal, hogy kedvező áron látja el őket elegendő mennyiségű nyersanyaggal.
- 66 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy e tanulmányok az exportvámok által a fő nyersanyagok árára gyakorolt hatások elemzésére korlátozódnak, és nem térnek ki a fő nyersanyagok, illetve a biodízel exportvámja tekintetében alkalmazott eltérő vámtételek hatásaira.
- 67 Az intézmények így a fő nyersanyagok nemzetközi, illetve hazai ára közötti kapcsolat kifejtésére, valamint az exportvám által az említett nyersanyagok belső piacon való elérhetőségére, illetve e nyersanyagok árára gyakorolt hatás megjelölésére szorítkoztak, ugyanakkor nem bizonyították konkrét adatokkal sem azokat a hatásokat, amelyeket a TDE-rendszer önmagában gyakorolhatott a fő nyersanyagok hazai árára, sem azt, hogy e hatások mennyiben különböznek egy olyan vámrendszer hatásaitól, amely nem alkalmaz eltérő vámtételeket a fő nyersanyagok, illetve a biodízel exportvámja tekintetében.
- 68 Ezért meg kell állapítani, hogy az intézmények nem bizonyították jogilag megkövetelt módon azt, hogy a TDE-rendszer – azáltal, hogy eltérő vámtételeket alkalmaz a fő nyersanyagok, illetve a biodízel exportvámjai tekintetében – az említett nyersanyagok árának észrevehető torzulását okozza Argentínában. Ezért az intézmények megsértették az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdését annak megállapításával, hogy a vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártók nyilvántartásai nem tükrözték megfelelő módon ezeknek a nyersanyagoknak az árát, továbbá azzal, hogy ezeket az adatokat emiatt figyelmen kívül hagyták.
- 69 Az intézmények által előadottakkal ellentétben e következtetésnek nem mond ellent az, hogy a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések összetett gazdasági értékelésének területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, valamint hogy e tekintetben az uniós bírósági felülvizsgálatnak az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd ebben az értelemben: 2002. szeptember 18-i *Since Hardware [Guangzhou]* kontra Tanács ítélet, T-156/11, EU:T:2012:431, 134–136. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 70 A Törvényszék vizsgálata ugyanis, amely annak megállapítására korlátozódik, hogy az uniós intézmények megállapításainak alapjául szolgáló elemek alátámaszthatják-e az intézmények ezekből levont következtetéseit, nem vette át az intézményeknek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra *Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP* ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 68. pont).
- 71 Márpedig a jelen esetben a Törvényszék által folytatott vizsgálat arra korlátozódott, hogy az intézmények bizonyították-e azon feltételek teljesülését, amelyek alapján a hasonló termék rendes értékének kiszámításakor az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésében megállapított szabály szerint figyelmen kívül hagyhatók az említett termék gyártásával, illetve értékesítésével összefüggő, a vizsgálat alá vont argentin exportáló gyártók nyilvántartásaiban feltüntetett kiadások.
- 72 Ebből következik, hogy az első jogalapnak helyt kell adni.

- 73 Meg kell továbbá vizsgálni, hogy a megállapított hiba milyen mértékben igazolja a megtámadott rendeletnek a felperesre vonatkozó részében való megsemmisítését.
- 74 A Tanács által előadottakkal ellentétben a jelen eset körülményei között nem lehetséges a megtámadott rendelet 1. cikkének részleges, kizárólag a dömpingellenes vámtétel számítási módszerét illetően megállapított hiba tekintetében való megsemmisítése.
- 75 Az ítélezési gyakorlat szerint ugyanis valamely uniós jogi aktus részleges megsemmisítése csak abban az esetben lehetséges, ha a megsemmisíteni kért elemek elválaszthatóak a jogi aktus többi részétől. Ez az elválaszthatósági követelmény nem teljesül, ha a jogi aktus részleges megsemmisítése folytán annak lényeges tartalma megváltozik (2002. december 10-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-29/99, EU:C:2002:734, 45. és 46. pont).
- 76 Az első jogalap vizsgálata keretében megállapítottaknak megfelelően a hasonló termék rendes értékének intézmények általi kiszámítása téves megfontolásokon alapul. Mivel a rendes érték elengedhetetlen az alkalmazandó dömpingellenes vámtétel meghatározásához, a megtámadott rendelet 1. cikke nem tartható fenn annyiban, amennyiben az a felperesre egyedi dömpingellenes vámot vet ki.
- 77 Az alaprendelet 10. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti, a végleges és az ideiglenes dömpingellenes vám közötti kölcsönös összefüggésre tekintettel a megtámadott rendelet 2. cikkének felperesre vonatkozó részét is meg kell semmisíteni, amennyiben az előírja, hogy az ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni.
- 78 Ezért a megtámadott rendeletet a felperesre vonatkozó részében meg kell semmisíteni, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a második és a harmadik jogalapot.

A költségekről

- 79 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein kívül a felperes részéről felmerült költségek viselésére.
- 80 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) és (3) bekezdése alapján a Bizottság és az EBB maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az Unitec Bio SA-ra vonatkozó részében megsemmisíti az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. november 19-i 1194/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet 1. és 2. cikkét.**
- 2) Az Európai Unió Tanácsa maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni az Unitec Bio részéről felmerült költségeket.**
- 3) Az Európai Bizottság és a European Biodiesel Board (EBB) maguk viselik saját költségeiket.**

Berardis

Czucz

Popescu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. szeptember 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások